

ΛΥΣΙΔ. Ἐκεῖ θὰ εἶναι πίσω ἀπὸ τὰ δένδρα!

ΛΙΔΗ. Ὅχι, δὲν εἶναι πίσω ἀπὸ τὰ δένδρα. Εἶναι μέσα στὴ λίμνη! Εἶναι ἡ μαρμαρωμένη νύφη ποῦ τραγουδεῖ.

ΛΥΣΙΔ. (ἔκπληκτος μὴ ἐννοῶν). Ἡ μαρμαρωμένη νύφη;

ΛΙΔΗ. Ναί' τραγουδεῖ γιὰ νὰ μὲ βεβαιώσῃ, πῶς εἶναι ἀληθινὰ τὰ λόγια σου, πῶς μ' ἀγαπᾷς εἰλικρινῶς, ὅπως σ' ἀγαπῶ κ' ἐγώ... Εἶμαι δική σου πιὰ. Δὲν περιμένω τίποτε καὶ δὲν ἔχω νὰ ῥωτήσω κανένα! Τώρα ποῦ θὰ ἔλθουν καὶ οἱ ἄλλοι, μπορεῖς νὰ ἀναγγείλῃς τοὺς ἀρραβῶνας μας.

(Τὸν φιλεῖ).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

Οἱ ἀνωτέρω, ΡΗΝΟΣ εἶτα ΤΑΣΩ

ΛΙΔΗ (πρὸς τοὺς εἰσερχομένους). Ἐλμα, κύριε Ῥῆνε, σὰς ἀναγγέλλω αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅτι εἶμαι ἡ μνηστὴ τοῦ κυρίου Γ. Λυσιδου, μὲ τὸν ὅποιον ἀγαπώμεθα πρὸ πολλοῦ.

ΡΗΝΟΣ. Ἀγαπᾶσθε πρὸ πολλοῦ καὶ ἐπεριμένατε νὰ ἔλθετε ἐδῶ ἕφηλά στὴν Πάρνηθα γιὰ νὰ ἀναγγεῖλετε τοὺς ἀρραβῶνας σας!

ΛΙΔΗ. Ναί' μοῦ ἐχρειάζετο κἄπως νὰ πεισθῶ.

ΡΗΝΟΣ. Καὶ ἐπέισθητε; μήπως ἡ μαρμαρωμένη νύφη ἐτραγουδῆσε;

ΛΙΔΗ. Ναί' ἐτραγουδῆσε! ἐτραγουδῆσε καὶ εἶμαι εὐτυχής!

(Ἀνοίγουν τὰ κλαδιὰ καὶ φαίνεται ἡ Τάσω φορτωμένη λουλούδια).

[*Ἀὐλαία*]

Κ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ ΧΗΡΑ

Ω! ἄλλοί! τὸν ἄνδρα της
 ἔχασεν ἢ κακομοῖρα!
 Κλαίει, κτυπιέται, δέρονται
 νύχτα μέρα ἢ δόλια χήρα
 Πάει ὁ κόσμος πλιά γι' αὐτή!
 τὴν θανάτωσ' ὁ καῦμός της,
 Καὶ μονάχα ἕνας πιστὸς
 φίλος τοῦ ἀκριβοῦ ἀνδρός της,
 Λυπημένος, κλαίοντας,
 πάει τακτικὰ στὸ σπίτι,
 Καὶ κλειδώνονται μαζί
 γιὰ νὰ κλαῖν τὸν μακαρίτη!...

ΣΑΤΑΝΑΣ